

КАЗКА

0+

Життя
серед хмар

або Таємнича
золотого часу

АНДРІЙ
КЛИМЕНКО

Андрій Клименко

**Життя серед хмар, або
Таємниця золотого часу**

«ЛитРес: Самиздат»

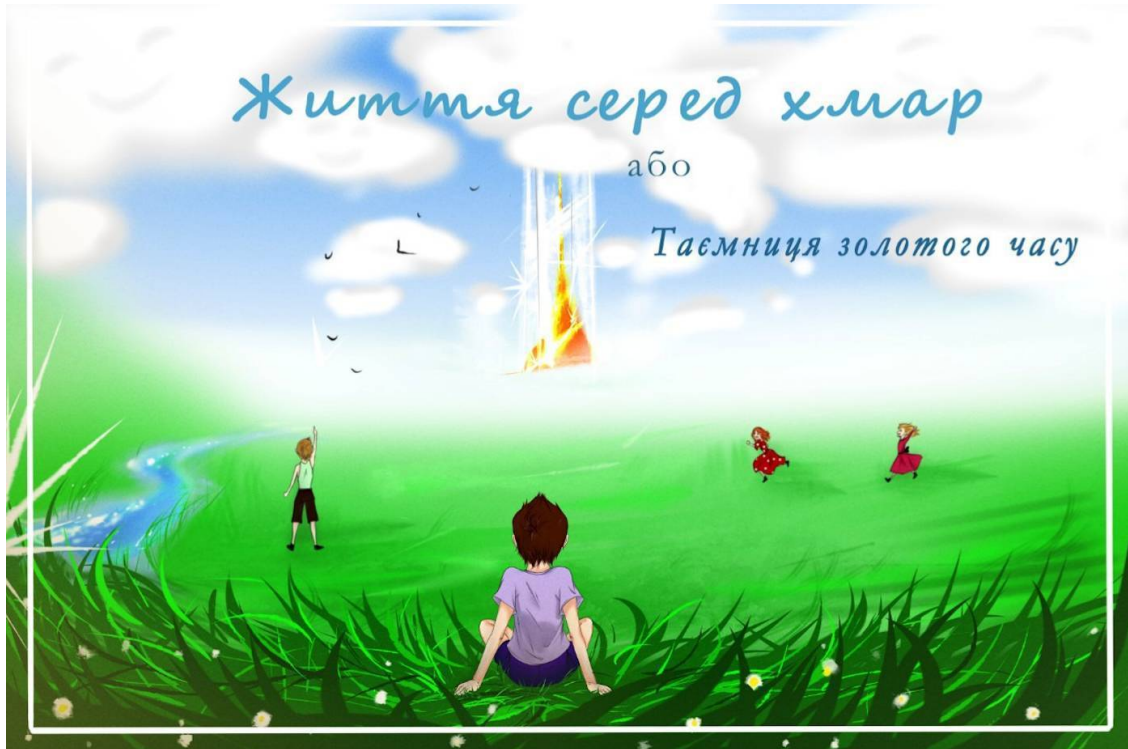
2019

Клименко А. О.

Життя серед хмар, або Таємниця золотого часу /
А. О. Клименко — «ЛитРес: Самиздат», 2019

Ця невеличка казка зможеть допомогти татусям та матусям вміло та цікаво пояснити найпопулярніше запитання малюка — «А звідки я? Чому я народився?» Відправляючись в дивовижний квітковий світ разом зі своїми дітлахами, Ви отримуєте найяскравіші враження та емоції, які забажаєте відчути знов й знов. Ілюстрація та дизайн обкладинки: Володимир Сліпець

© Клименко А. О., 2019
© ЛитРес: Самиздат, 2019

Колись давно на великій і гарній планеті жив малесенький хлопчик. Він був дуже допитливий і хотів якнайшвидше дізнатися про світ в якому він мешкав. Планета на якій жив наш малюк була огорнута лагідними променями сонця, що проникали крізь густу масу білосніжних хмаринок, які безтурботно стелилися над самісінькою землею. Деякі хмари спускалися так низько, що здавалося вони вирішили відпочити, розтягнувшись прозорим мереживом у духмяних квітах. Інші збитою піною застигли на величезних, зелених кронах розлогих дерев. Мешканці планети були дуже життєрадісними та безпечними. Кожного дня розважалися, граючи в різноманітні ігри. Пірнали в пухкі хмарки і дуже любили спостерігати за біленькими «баранцями», які веселили всіх своїми чудернацькими фігурами. Нашому маленькому герою подобалася така грайлива компанія і він із великим захопленням увесь свій час проводив у забавах. На планеті не існувало часу, злості та ворожнечі, все йшло своєю чергою в дружбі і злагоді.

У світі маленьких мешканців були і гори, і долини, і річки і навіть водоспади, які струменіли срібним дощиком. Але всіх малюків дуже цікавила велична споруда зі скла, яка височіла над квітучою планетою. Верхівка споруди ховалася у хмарах і цим скляний циліндр ще більше привертав до себе увагу мешканців планети. Малюки довго сиділи навколо «об'єкта» і заворожено спостерігали, як тонким струмочком золотий пісок переростав у піщану вежу. Скляний будинок ніколи не втрачав своєї актуальності для дітлахів, тому в них з'явилося бажання дізнатися більше про таємничий хмарочос. Інтерес до вежі змусив маленьких дослідників розкрити таємницю загадкового циліндру. А якщо щільно притиснути вушко до скла величезної споруди, можна почути мелодійний шепіт золотого піску. Всім подобалася така незвичайна гра і деякі зацікавлені слухачі розповідали, що в музичному шурхоті піску чули одне незрозуміле для них слово «час, час, час...», хтось вірив у це, а хтось сумнівався.

У кожного малюка були славні друзі та помічники – маленькі янголятка, які розповідали казки і дбайливо оберігали своїх дітей. Маленькі мешканці завжди могли звернутися до своїх янголят за допомогою.

Будь-яка планета мала власні звичайні і не зовсім звичайні правила. На планеті, де жила весела дітвора, теж існували свої закони. Білосніжні, як хмари, янголята з великою радістю знайомили діточок із невідомістю, коли надходив час.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.